

Sygn. akt VK 109/13

1 Ds. 232/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w V Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Dorota Lenartowicz

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Wrocław Stare Miasto

po rozpoznaniu sprawy:

P. S. syna S. i L. z d. S., ur. (...) we W., PESEL (...)

oskarżonego o to, że: w dniu 02 lipca 2009 r. we W. w D. Rejestracji (...) Wydziału Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego W. przedłożył jakom autentyczne, uprzednio podrobione przez siebie, pełnomocnictwo wystawione na nazwisko M. P. z dnia 01 czerwca 2009 r., upoważniające go do odbioru dowodu rejestracyjnego samochodu marki M. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego P. S. za winnego popełnienia zarzucanego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) zł;

II. na podstawie art. 44 § 1 kk orzeka przepadek przez pozostawienie w aktach sprawy przedmiotu opisanego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 186 akt pod poz. 1;

III. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe wysokości 1 146 zł, w tym opłatę w kwocie 200 zł.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. (W. P.) był mężem M. P..

W 2009 r. – w trakcie toczącego się między małżonkami postępowania rozwodowego – oskarżony sprzedał samochód marki M. (...), stanowiący współwłasność M. P..

M. P. ustaliła w Wydziale Komunikacji Urzędu Miejskiego we W., że został tam złożony dokument w postaci pełnomocnictwa udzielonego przez nią mężowi do odbioru dowodu rejestracyjnego.

M. P. nigdy nie wystawiała, ani nie podpisywała takiego pełnomocnictwa.

Pełnomocnictwo powyższe zostało przedłożone przez P. S. w dniu 02 lipca 2009 r. w Wydziale Komunikacji Urzędu Miejskiego we W..

Postanowieniem z dnia 28 maja 2010 r. Prokurator Rejonowy dla Wrocławia Starego Miasta umorzył – wobec niewykrycia sprawcy czynu – dochodzenie w sprawie sfalszowania dokumentu w postaci umowy kupna – sprzedaży samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) z dnia 01 października 2009 r. poprzez podrobienie podpisu sprzedającej M. P., tj. o czyn z art. 270 § 1 kk.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 178 - 179

zeznania świadków: M. P. k. 38 – 39

A. W. k. 79 - 80

przegląd akt postępowania 1 Ds. 416/10:

- zaświadczenie k. 58
- faktura VAT k. 69
- postanowienie k. 74 – 75

pełnomocnictwo k. 81

Podpis M. P. pod pełnomocnictwem opatrzonym datą 01 czerwca 2009 r. umocowującym W. P. do odbioru w imieniu M. P. dowodu rejestracyjnego samochodu marki M. (...) został sporządzony przez P. S. (W. P.).

Dowód: opinia biegłego z zakresu badań dokumentów k. 88 – 100

P. S. był karany sędownie m. in. za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód: dane o karalności k. 181

Oskarżony jest rozwiedziony, na utrzymaniu ma jedno dziecko. Zdobył wykształcenie zawodowe, prowadzi własną działalność gospodarczą, z której uzyskuje dochód w wysokości ok. 2 000 zł miesięcznie.

Vide: dane osobopoznawcze w a/o

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego P. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Odmawiając składania wyjaśnień, podał jednak, że okoliczności czynu były takie, jak opisane w przedstawionym mu zarzucie, wyraził również zgodę na skazanie w trybie art. 335 § 1 kpk (k. 179).

Sąd uznał, że wniosek Prokuratora, złożony we wskazanym wyżej trybie i zaakceptowany przez oskarżonego, zasługiwał na uwzględnienie.

Całość materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie jednoznacznie wskazywała, że P. S. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Zeznania świadków M. P. i A. W. były wzajemnie zbieżne, znajdowały ponadto oparcie w dowodach w postaci zaświadczenia wystawionego przez Urząd Miejski W. (k. 58), faktury VAT (k. 69), pełnomocnictwa z dnia 01 czerwca 2009 r., a także opinii biegłej z zakresu badań dokumentów. W kontekście tych dowodów wiarygodne było również przyznanie się oskarżonego do stawianego mu zarzutu.

Wszystkie wskazane wyżej dowody, wzajemnie się uzupełniając, tworzyły spójną i logiczną całość, dlatego Sąd nie kwestionując ich rzetelności, przyjął je za podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zaakceptował także rodzaj i wymiar kary zaproponowane przez Prokuratora, uznając że kara ta będzie adekwatna tak do stopnia zawinienia sprawcy, jak i społecznej szkodliwości jego czynu. Stopień ten – w ocenie Sądu – był wyższy niż nieznaczny.

Oskarżony podrobił dokument, a następnie przedłożył go w Urzędzie Miasta W., naruszając swoim działaniem takie dobra prawne jak wiarygodność dokumentów i pewność obrotu prawnego. Dla prawnokarnej oceny zachowania P. S. nie miała znaczenia okoliczność, że sfalszowany dokument de facto nie został wykorzystany, bowiem jak zeznała świadek M. P., była ona obecna przy odbiorze dowodu rejestracyjnego samochodu M. (...). Dla realizacji znamion występkę z art. 270 § 1 kk wystarczającym jest podrobienie (przerobienie) dokumentu lub użycie takiego dokumentu, P. S. zaś zarówno podrobił dokument, jak i następnie go użył.

Rodzaj dób naruszonych przez oskarżonego oraz jego wcześniejsza karalność sprzeciwiały się orzeczeniu wobec niego kary łagodniejszej.

P. S. posiada stałe źródło dochodu, wobec czego Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia go od ponoszenia kosztów postępowania, zwłaszcza że koszty te, podobnie jak grzywna, na wniosek oskarżonego mogą zostać rozłożone na raty.

Działając w oparciu o przepis art. 44 § 1 kk, Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego pełnomocnictwa – jako przedmiotu pochodzącego z przestępstwa.